

mann, Kommentar zu den Zivilprozessgesetzen 1927 I., str. 438, a Ott, Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního I., str. 167, kde jsou uvedeny některé příklady t, zv. nevlastního společenství ve sporu). V daném případě nelze však skutkové okolnosti shrnuté do jedné žaloby hodnotiti společně stran všech spolužalovaných. Naopak u spolužalovaného Dr. K. nutno se napřed samostatně, naprosto nezávisle na skutkových okolnostech, na nichž je vybudována žaloba proti ostatním dvěma žalovaným, vypořádati s otázkou, zda je tu dán nutkavý právní zájem ve smyslu § 228 c. ř. s. V této příčině jest společné hodnocení žalobního důvodu ohledně všech žalovaných nemožné. Uvedená zvláštní základní náležitost § 228 c. ř. s. vtiskuje žalobnímu nároku, pokud čelí proti žalovanému Dr. K-ovi, ráz tak osobitý, že nelze říci, že žalobní nároky proti první žalované a druhému žalovanému jsou stejnorodé se žalobním nárokem proti Dru K. Následkem toho nemohl Dr. K. býti společně s nezl. Sylvou K.-R. a s nezl. Otakarem K.-R. žalován jako společník v rozepři, poněvadž tu nejsou předpoklady žádného z případů v § 11 c. ř. s. uvedených. Nemohl-li však jako společník rozepře býti žalován, není společníkem rozepře ani s hlediska § 14 c. ř. s. Za tohoto stavu nebylo závady, aby, dozrál-li žalobní nárok ke konečnému rozhodnutí stran žalovaného Dr. K., byl ohledně toho žalovaného vynesena částečný rozsudek dle § 391 odst. 1 c. ř. s.

Čís. 15149.

Zemřela-li za rozepře strana zastoupená advokátem a nepřihlásil-li se nikdo k pozůstalosti po zůstaviteli za dědice, není opatrovník, zřízený k hájení práv pozůstalosti, oprávněn podati opravný prostředek proti rozsudku.

(Rozh. ze dne 25. dubna 1936, R II 332/35.)

Žalovaný Josef B. zemřel za sporu, v němž je předepsáno nucené zastupování advokátem. Proti rozsudku, jímž uznáno podle žaloby, bylo podáno odvolání žalovanou stranou »Josefem B., správně pozůstalostí po zemř. Josefu B., zast. kurátorem Jaroslavem B., právně zast. Drem K. H.« a v něm bylo uvedeno, že dědici žalovaného nezl. Anastazie D., Marie S., Jiří a Jaroslav B. navrhuji, aby byl jmenován kurátorem k hájení práv pozůstalosti a k zastoupení v tomto sporu Jaroslav B. Plná moc Dra H. byla podepsána všemi těmito osobami. Okresní soud ustanovil Jaroslava B. opatrovníkem k hájení práv pozůstalosti po zemř. Josefu B. a zmocnil ho k vedení sporu a podané odvolání schválil pozůstalostně ohledně zemř. Josefa B. Žalobce v odvolacím sdělení navrhl zamítnutí odvolání, uváděje zejména, že Jaroslav B. není oprávněn jako kurátor podati odvolání, neboť osoby vyznačené jako dědici nejsou oprávněny činiti návrh na zřízení opatrovníka pozůstalosti a Jaroslav B. nemohl proto ani býti zřízen opatrovníkem. Po Josefu B. pozůstalost se neprojednávala, ježto nebylo jmění, a žádný dědic se k pozůstalosti nepřihlásil. O d v o l a c í s o u d odmítl odvolání. D ů v o d y: V řízení pozů-

stalostním lze ustanovit kurátora jen v případech v zákoně taxativně uvedených (§ 79 nesp. pat.). Ustanovení Jaroslava B. kurátorem nespadá pod žádný z těchto případů a nelze jmenovaného proto považovati za zákonného zástupce žalované strany a nepřísluší mu proto právo podati odvolání, jež podati by mohl jedině oprávněný zmocněnec Dr. S. P. Pod pojmem »opatrovník k hájení práv pozůstalosti« v usnesení prvního soudu jest patrně míněno opatrovnictví za příčinou zastoupení ve sporu, avšak zákonných předpokladů pro tento případ není, neboť přerušení řízení nenastalo a k dotyčnému návrhu jest oprávněn pouze věřitel chtějící žalovati pozůstalost. Také se k pozůstalosti žalovaného žádný dědic nepřihlásil a dědici v úvahu přicházející navrhli, by pro nedostatek jmění pozůstalostní řízení odpadlo. Poněvadž odvolání bylo podáno osobou k tomu neoprávněnou, bylo je odmítnouti (§§ 471 čís. 2, 474 odst. 2 c. ř. s.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

V usnesení okresního soudu, jímž byl Jaroslav B. zřízen opatrovníkem k hájení práv pozůstalosti Josefa B., není uvedeno zákonné ustanovení, o něž by se toto usnesení opíralo. Předpisu § 810 obč. zák. nemůže se stěžovatel dovolávati, poněvadž § 810 obč. zák. předpokládá, že dědic dědictví nastoupil, t. j., že se přihlásil k pozůstalosti (§§ 799 a 800 obč. zák.); dle spisů okresního soudu však žádná dědická přihláška k pozůstalosti Josefa B. podána nebyla. Tvrdí-li stěžovatel, že byl oprávněn vypověděti plnou Dr. Slavomíra P., dosavadního právního zástupce žalovaného, jde o nepřípustnou novotu. Konečně neprávem vytýká stěžovatel, že odvolací soud neměl odvolání ihned odmítnouti, nýbrž že případný nedostatek procesní způsobilosti měl především hleděti odstraniti podle § 6 odst. 2 c. ř. s. Neboť žalovaný byl zastoupen advokátem (§ 155 c. ř. s.) a nebylo důvodu k nějakému opatření podle § 6 odst. 2 c. ř. s.

Čís. 15150.

Spoluporučník, nejsa zákonným zástupcem nezletilcovým, není oprávněn k rekursu za nezletilce.

(Rozh. ze dne 25. dubna 1936, R II 36/36.)

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolací rekurs spoluporučníka nezletilých nepominutelných dědiců do rozhodnutí rekursního soudu v otázce zařazení určitých pohledávek do aktiv pozůstalosti.

D ů v o d y:

Stěžovatel není zákonitým zástupcem nezletilých stěžovatelů, ježto spoluporučník má sice za úkol k dobru svých svěřenců napomáhati a